

Driftsfællesskabet har også på de andre værker haft omkostninger til brændsel. Driftsfællesskabets samlede nettoomkostninger til brændsel netto efter salg til f.eks. udland mv. faktureres tilbage til de forskellige værker alt efter, hvor meget elektricitet fra driftsfællesskabet, der er brugt i værkernes område. Hvis der er brugt mere af driftsfællesskabets elektricitet i området, end værket selv har produceret til driftsfællesskabet, får værket en regning fra driftsfællesskabet på en større brændselsmængde end den, der er brugt på værket til elfremstilling og modsat.

Denne mellemregning med driftsfællesskabet er kun delvist beskrevet i det materiale, der er indsendt ved kontrolaktionen.

Når værket skal beregne, hvor store brændselsmængder, der indregnes i elprisen er udgangspunktet regningen fra driftsfællesskabet. Udover omkostninger til selve brændslet er der også omkostninger til bortskaffelse af aske, drift af afsvovlingsanlæg mv. (xx i bilag). Værket indregner dog ikke hele omkostningen til brændsel i elprisen, jf. at værket udenom driftsfællesskabet har fået en betaling fra varmesiden for en brændselsmængde, der svarer til halvdelen af kraftvarmefordelen.

Denne betaling fra varmesiden reducerer omkostningerne til brændsel som værket indregner i elprisen, og dermed efter loven den brændselsmængde, der kan friholdes for afgift med 1.465 TJ.

Det har værket undladt.

Overfor afgiftsmyndigheden betales afgift af en brændselsmængde til varmesiden, der svarer til at hele den beregnede kraftvarmefordel tilfalder varmesiden.

Overfor elkunderne kræves betaling efter at halvdelen af kraftvarmefordelen er fratrukket prisen.

Kraftvarmefordelen er populært sagt trukket fra 1 ½ gang.

Når man lægger den brændselsmængde til varme, hvoraf der betales afgift sammen med den brændselsmængde, der er indregnet i elprisen, nås en mindre brændselsmængde end den man faktisk har anvendt i kedlerne.

Det er afgiften af denne brændselsmængde, der fremover, efter at reglerne ved cirkulæret er blevet præciseret, også vil skulle afgiftsberigtiges således, at den afgiftsbelagte mængde tillagt den mængde, der er indregnet i elprisen, kom-

mer til at blive identisk med den samlede faktisk indfyrede brændselsmængde.

3. I bilaget er afgiften regnet ud for 1994 til ca 46 mill. kr ved de dagældende satser. I 1998 vil CO₂ afgiften og energiafgiften med de nuværende satser udgøre ca 65 mill. kr, hvis værket kunnet have fortsat med at angive som hidtil. Denne afgiftsbelastning svarer til, at opvarmningsomkostningerne for et typisk parcelhus var belastet med ca 180 kr om måneden i afgift samt moms af afgiften, hvis huset alene fik varme fra det pågældende værk.

Når værket betaler afgift efter cirkulæret stiger afgiftsbetalingen fra ca 65 mill. kr årligt til henved 145 mill. kr årligt. (65 mill. kr /1.205x2.661) For et parcelhus stiger afgiftsbelastningen således fra ca 180 kr/måned til 400 kr/måned. Til sammenligning kan det oplyses, at afgiftsbelastning ved opvarmning med olie-fyr vil være på omkring 550 kr/måned ved satserne før pinsepakken.

Husholdninger, der modtager varme fra det pågældende værk modtager dog også varme fra andre energileverandører (affaldsforbrænding, industriel overskudsvarme), hvor afgiftsforholdene ikke ændres ved cirkulæret. I praksis vil afgiftsstigningen for varmekunderne derfor blive mindre end de anførte 220 kr/måned i det konkrete tilfælde.

4. Det skal for en god ordens skyld nævnes, at værket i forbindelse med kontrolaktionen har oplyst, at værdien af det brændsel, der samlet er indregnet i el og varmeprisen er ca. 153 mill.kr., heraf ca. 28 mill.kr. i varmeprisen. Værdien af den brændselsmængde, der er betalt afgift af, er angivet til godt 13 mill.kr. og den halve kraftvarmefordel til godt 14 mill.kr.

Da der udover værdien af selve brændslet indgår omkostninger til f.eks. rensning mv. på den konto, der hedder brændsel, da den nøjagtige pris på brændslet ikke er oplyst, da der er en lille forskel i de i eksemplet anvendte brændværdier og de faktiske, og da de nøjagtige formler ikke er indsendt, skal det understreges, at det ikke ud fra det foreliggende materiale har været muligt at beregne den helt nøjagtige stigning i afgiftsbetalingen for 1994.

Det skal endelig oplyses, at udover varme fra det pågældende værk forsynes fjernvarmekunderne med varme fra leverandører, der ikke påvirkes af afgiftsændringer, f.eks. industriel overskudsvarme, varme fra affaldsforbrænding, varme fra spidslastanlæg mv.